

[Udenrigsministeren]

Vest-forholdet, herunder ikke mindst den konventionelle balance og nedrustning i Europa.

Andre udenrigspolitiske emner, der vil præge den danske formandskabsperiode, vil være de regionale kriseområder.

Det gælder således situationen i Mellem-østen, hvor spørgsmålet om en international fredskonference om den israelsk-arabiske konflikt kan tænkes konkretiseret i indeværende år. De Tolv støtter denne proces og vil derved kunne bidrage til, at de direkte berørte parter kan mødes ved forhandlingsbordet.

De Tolv må endvidere arbejde for, at der findes en fredelig og holdbar løsning på konflikten i Libanon, som respekterer dette lands suverænitæt, enhed, territoriale integritet og uafhængighed.

I krigen mellem Irak og Iran må de Tolv fortsat støtte enhver realistisk mæglingsevne, ikke mindst de bestræbelser, som udfoldes af FNs generalsekretær.

Ligeledes må de Tolv fortsat udvikle samarbejdet med de arabiske lande inden for Den Euro-arabiske Dialog og i forholdet til Golflandenes Samarbejdsråd.

Situationen i Afghanistan følges med stor opmærksomhed inden for EPS-samarbejdet. De Tolv må yde deres bidrag til det internationale pres på Sovjetunionen for at gennemføre en tilbagetrækning af de sovjetiske styrker og samtidig støtte FNs bestræbelser for at tilvejebringe en forhandlingsløsning, som sikrer det afghanske folks ret til selvbestemmelse.

Også udviklingen i det sydlige Afrika drøftes indgående i EPS. Her må de Tolv aktivt bidrage til det internationale pres for en fuldstændig afskaffelse af apartheid samt yderligere udbygge de Tolvs såkaldte positive foranstaltninger til fordel for ofrene for apartheid i Sydafrika og for Frontliniestaterne og SADCC-landene.

De Tolv støtter fortsat den fredsproces for Mellemamerika, som Contadora-landene indledte i 1985. I sammenhæng med denne proces foreligger nu et costaricansk fredsforslag, som alle fem mellemamerikanske lande er nået til enighed om at drøfte på møder i Honduras og Guatemala i de kommende måneder. De Tolv må søge at fremme denne positive udvikling, som skaber håb om, at der findes en løsning på de mangeartede problemer i området.

Menneskerettighederne er et tema af voksende betydning i international politik. Det har ikke hidtil haft nogen hovedrolle i EPS-samarbejdet. I de senere år er menneskerettighederne imidlertid kommet mere i forgrunden, navnlig gennem de Tolvs henvendelser til berørte regeringer i en bestræbelse for at fremme respekten for menneskerettighederne såvel i konkrete tilfælde som mere generelt. For det danske formandskab vil det være en naturlig opgave at fastholde og intensivere de Tolvs engagement på menneskerettighedsområdet.

De Tolv har inden for EPS-samarbejdet forstærket deres indbyrdes konsultationer om bekæmpelsen af international terrorisme. Som bekendt finder der desuden et politisk samarbejde sted inden for den såkaldte TREVI-gruppe under ledelse af de Tolvs justits- eller indenrigsministre. En dansk formandskabsindsats vil være påkrævet i forbindelse med drøftelse af terrorisespørgsmål i en lang række internationale fora, herunder FN, ICAO og Europarådet. Det danske formandskab vil tillige lægge vægt på kontakterne til de øvrige nordiske lande i de spørgsmål, der er forbundet med terrorismebekæmpelse, som for eksempel grænsekontrol.

EPS-formandskabsrollen vil blive særlig mærkbar under FNs generalforsamling, hvor Danmark i mange tilfælde skal tale på de Tolvs vegne og tillige dagligt søge at koordinere de Tolvs holdning til de mange resolutionsforslag, der kommer til behandling.

Det gælder ikke mindst de mange resolitioner på nedrustningsområdet. Også her vil fremskridt i den amerikansk-sovjetiske forhandlingsproces i Genève kunne virke positivt på klimaet i den generelle behandling af nedrustningsspørgsmål i FN.

Forud for åbningen af FNs generalforsamling i september afholdes i New York FN-Konferencen om Nedrustning og Udvikling, hvor EPS-formandskabet koordinerer de Tolv's stillingtagen til konferencens forløb og resultater.

Som repræsentant for de Tolvs åbenhed over for omverdenen vil det danske formandskab have en særlig rolle med henblik på at opretholde nære kontakter mellem EPS og en række tredjelande. Det gælder i første række de nordiske lande, men også andre nærtstående tredjelande i den vestlige kreds